מב.							¿					ומי אמר רב הכי?
מב.			◊				¿		■			והתנן: המלוה את חבירו בשטר - גובה מנכסים משועבדים, ע"י עדים - גובה מנכסים בני חורין
מב.									!			וכי תימא: רב תנא הוא ופליג
מב.			◊				¿					והא רב ושמואל דאמרי תרוייהו: מלוה על פה - אינו גובה לא מן היורשים ולא מן הלקוחות
מב.			◊						!			מלוה אזביני קא רמית? מלוה, כי קא יזיף - בצנעא קא יזיף, כי היכי דלא ליתזלו נכסיה עליה זביני, מאן דזבין ארעא - בפרהסיא זבין, כי היכי דליפוק לה קלא.
מב.			◊	■								ת"ר: אכלה האב שנה והבן שתים, האב שתים והבן שנה, האב שנה והבן שנה והלוקח שנה - הרי זו חזקה.
מב.					■							למימרא, דלוקח אית ליה קלא
מב.			◊			¿		■				ורמינהי: אכלה בפני האב שנה ובפני הבן שתים, בפני האב שתים ובפני הבן שנה, בפני האב שנה ובפני הבן שנה ובפני לוקח שנה - הרי זו חזקה
מב.						¿						ואי סלקא דעתך לוקח אית ליה קלא, אין לך מחאה גדולה מזו
מב.			◊				!					רב פפא: כי תניא ההיא - במוכר שדותיו סתם.
מב.	מ			■								האומנין, והשותפין, והאריסין, והאפוטרופין - אין להם חזקה.
מב.				■								לא לאיש חזקה בנכסי אשתו, ולא לאשה חזקה בנכסי בעלה ולא לאב בנכסי הבן, ולא לבן בנכסי האב.
מב.			◊	■								במה דברים אמורים - במחזיק, אבל בנותן מתנה, והאחין שחלקו, והמחזיק בנכסי הגר - נעל וגדר ופרץ כל שהוא הרי זו חזקה.
מב:			◊	■	♦							אבוה דשמואל ולוי תנו: שותף אין לו חזקה, וכל שכן אומן.
מב:			◊	■	♦							שמואל תני: אומן אין לו חזקה, אבל שותף יש לו חזקה.
מב:					■							[שמואל] ואזדא שמואל לטעמיה, דאמר שמואל: השותפין מחזיקין זה על זה, ומעידין זה על זה, ונעשים שומרי שכר זה לזה.
מב:					¿							[רבי אבא לרב יהודה] רמי ליה רבי אבא לרב יהודה במעצרתא דבי רב זכאי, מי אמר שמואל: שותף יש לו חזקה?
מב:			◊	¿	■							והאמר שמואל: שותף כיורד ברשות דמי
מב:				¿								לאו למימרא דשותף אין לו חזקה
מב:			◊		!							לא קשיא: הא דנחית לכולה, הא דנחית לפלגא.
מב:						■						אמרי לה להאי גיסא, ואמרי לה להאי גיסא.
מב:			◊		!							רבינא: הא והא דנחית לכולה, ולא קשיא: הא דאית בה דין חלוקה, הא דלית בה דין חלוקה.
מב:	>		◊	■								גופא-שמואל: שותף כיורד ברשות דמי.
מב:					¿							מאי קמ"ל? שותפות אין לו חזקה, לימא: שותף אין לו חזקה
מב:			◊		!							רב נחמן אמר רבה בר אבוה: לומר, שנוטל בשבח המגיע לכתפים בשדה שאינה עשויה ליטע כשדה העשויה ליטע.
מב:	>		◊	■								[שמואל] ומעידין זה לזה.